

Sorin Oncu

Realitatea ca responsabilitate

(...)Sorin Oncu, tanar artist apartinand unei generatii formate in universul complex al tehnoculturii, care sintetizeaza experientele complementare ale virtualitatii si realitatii traditional-concrete, confera artei acest caracter de activism, aceasta functie de interventie directa, acest retoric al gestului instaurator, provocant, si al discursului angajat. Proiectele sale personale, si participarile la manifestari colective, cu program deschis angajamentului social il recomanda ca pe un spirit atent la problemele acute ale actualitatii. Actul artistic, este conceput complex, fiecare nivel si element participand la formularea semnificatiilor convergente finalitatii niciodata autoreflexive.

Actualul proiect ECO, vizeaza direct responsabilitatea/responsabilizarea fata de o natura amenintata de reziduurile unei societati consumiste, al carei context expansiv este dominant artificial. Surplusuri, deseuri, produse chimice poluante, iresponsabil gestionate alcatuiesc "mareea" invaziva a reziduurilor vietii cotidiene si a marii productii industriale.

Ingenioasa, expozitia reuneste desene/pictura de o eleganta caligrafie si in armonii cromatice rezervate, discrete, dominate – semnificativ – de verde si ocruri, pe suport de hartie refolosita, purtand urmele istoriei ei de material perisat si obiecte, chemate spre semnificatia si expresia artistica de o sintaxa a resorbției in materialitatea vie a naturii. Obiectele nu au doar un caracter de ready-made, ci apartin unei realitati inca mai radical si amenintator artificiale si nonsemnificative, categoria obiectelor gata folosite. Iar selectia lor nu urmareste programul avangardei a carei finalitate majora fusese, mai ales, ruptura de limbaj si Scopul reciclarii lor, a investirii derizoriului, uratului lor, precariatii lor semantice, de obiecte reciclate o asigura asocierea cu plantele nepretentioase dar vii, semnaland viul, in inexorabila sa capacitate de a recuceri teritoriile parasite de oameni, ruinele, urmele trecerii lor prin spatiul si timpul planetei. Dar numai dupa incheierea unui ciclu de civilizatie. Efortul activistilor ecologismului cauta solutii pentru o supravietuire comuna, nu edenica si dominata de nostalgia virginiatii naturii originare, ci in contextul tehnologiilor avansate, dar si a unei moralitati asumate, care sa excluda orgoliul si lacomia devastatoare ale speciei Homo sapiens sapiens.

Alexandra Titu